ስለንስሓ ፍቱን መድኃኒትነት
እና
ስለመምህረ ንስሓ ሥልጣነ ክህነት፡፡

"ኃጢኣት"፡ በነፍስ የሚታሰብ ክፋት፥ በሥጋ የሚደረግ ጥፋትና በመንፈስ የሚፈጸም በደል ነው፡፡ "ንስሓ"፡ ማንም ሰው፡ የሠራውን ኃጢኣት፡ ራሱ አምኖ፡ ከራሱ በሚመነጭ ፈቃድና በእውነተኛ መንፈስ፡ መጀመሪያ፡ የበደለውን የተፈጥሮ ወገኑን፥ ቀጥሎ፡ በመልኩ ፈጥሮ፡ ለራሱ ደኅንነትና ጥቅም ሲል እንዲከተለው የሰጠውን የሕይወት ሥርዓት በማፍረስ ያስቀየመውን አምላኩን እግዚአብሔርን፡ ይቅርታን የሚጠይቅበት ሃይማኖታዊ ምግባር ነው፡፡

ለዚህ ሃይማኖታዊ ምግባር መልካም አፈጻጸም፡ ካህን፡ በቅርብ ካለ፡ ይረዳል፡፡ የሥጋ ሓኪም፡ ለሥጋዊ ሕመም፡ የበሽተኛው ምሥጢረኛና ጓደኛ፥ አማካሪና ረዳት፥ አካሚና አስታማሚ እንደኾነ ኹሉ፡ ካህኑም፡ ለበደለኛውና ለኃጢኣተኛው፡ እንዲሁ ነው፡፡ ኃጢኣት፡ በመሠረቱ፡ የነፍስ ደዌ (የነፍስ በሽታ) ስለኾነ፡ ካህኑ፡ ለኃጢኣተኛው፡ መንፈሳዊ አማካሪውና ረዳቱ፥ ምሥጢረኛ ጓደኛውና አጽናኙ ሲኾን፡ ሓኪሙ ግን፡ ራሱ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፥ መድኃኒቱም፡ እርሱ የሰጠው ሥጋውና ደሙ መኾኑን፡ ካህኑ፡ ለኃጢኣተኛው እያስረዳ፡ የሰው ልጆች፡ በኢየሱስ ክርስቶስ፡ ከእግዚአብሔር ያገኙት የይቅርታና የምሕረት ጸጋ፡ ወሰን የሌለው ፍጹም መኾኑን ያበሥረዋል፡፡

እዚህ ላይ፡ እውነተኛውና ዘለዓለማዊው ካህናችን፥ ሓኪማችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ይህን በሚመለከት፡ የተናገራቸውን፡ እንዲህ የሚሉትን፡ ሕያዋን የምሥራች ቃላት፡ ካህኑ፡ ለኃጢኣተኛው ይጠቃቅስለታል፡፡ *"ሓኪምና መድኃኒት የሚያስፈልጋቸው፡ ሕመምተኞች እንጂ፡ ጤነኞች አይደሉም፤ እኔም፡ ወደዚህ ዓለም፡ ሰው ኾኜ መጥቼ የተሠዋሁት፡ ኃጢኣተኞችን ወደንስሓ ልጠራ እንጂ፡ ጻድቃንን ልጠራ አይደለም፡፡ ...እላችኋለሁ፡ ንስሓ ከማያስፈልጋቸው፡ ከዘጠና ዘጠኝ ጻድቃን ይልቅ፡ ንስሓ በሚገባ፡ በአንድ ኃጢኣተኛ፡ በሰማይ፡ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት፡ ደስታ ይኾናል፡፡"* (ማቴ. ፱ ፥ ፲፪-፲፫፤ ሉቃ. ፲፭፥ ፯-፲፡፡)

ካህኑ፡ ከዚህ ጋር አያይዞ፡ *"ኃጢኣት በሚሠረይባት፡ በአንዲት ጥምቀት እናምናለን!"* የሚለውን ቃል፡ ዘወትር ከሚደገመው፡ የሃይማኖት ጸሎት ጠቅሶ፡ ስለዚሁ ምሥራች ያብራራለታል፡፡ ይኸውም፡ በዘር ሲያያዝ፡ ከዚያ ኃጢኣተኛ ወላጆች ደርሶ፡ እርሱ በሥጋ ልደቱ፡ ከእነርሱ የወረሰው ኃጢኣት፡ በመንፈስ ቅዱስ፡ የእግዚአብሔር ልጅ ኾኖ በተወለደባት፡ በዚያች፡ የክርስትና ጥምቀትና ዕለት የተደመሰሰለት መኾኑን ነው፤ ከዚያ በኋላ፡ በተለይም፡ ነፍስ ካወቀባት ጊዜ አንሥቶ፡ የሠራቸውን ኃጢኣቶች ኹሉ ለማስወገድ የሚያስፈልገው፡ እውነተኛ ንስሓ ብቻ ስለኾነ፡ የኃጢኣት ጠንቅ፡ በእርሱ ላይ፡ ምንም ዓይነት ሥልጣንና ኃይል የሌለው መኾኑን፡ አበክሮ፡ ለኃጢኣተኛው ይነግረዋል፡፡

ሰው፡ በተፈጥሮው ምክንያት፡ የሚሳሳት፥ አጥፊና ኃጢኣተኛ መኾኑን፡ እግዚአብሔር ያውቃል፤ ፈጣሪው፡ ከፍጡሩ የሚጠይቀውና የሚጠብቀው ነገር ቢኖር፡ ከኃጢኣት፡ ፍጹም ንጹሕ መኾንን ሳይኾን፡ በንስሓ መመለስን ነው፤ ስለዚህ፡ አምላኩ፡ ከእርሱ፡ ከኃጢኣተኛው የሚፈልገው፡ እውነተኛ ንስሓን ብቻ መኾኑን፥ ንስሓውንም ከፈጸመ በኋላ፡ ሥጋ ወደሙን በመቀበል፡ ያንን ኃጢኣት እንዳልሠራ ኾኖ እንዲገኝ የሚያደርገው መኾኑን፡ ካህኑ፡ ለኃጢኣተኛው ያስገነዝበዋል፡፡

በዚህ መሠረት፡ በብቸኝነት የምንኖር፥ በጋብቻ ተወስነን ያለን፥ ወይም፡ ወደፊት ተጋብተን ለመኖር የምንሻ፡ ለዓቅመ አዳምና ለዓቅመ ሔዋን የደረስን፡ ወንዶችም፥ ሴቶችም፡ ኹላችን፡ በንስሓ እየተመለስን፡ በየግላችን ኾነ በአንድነት፡ ሥጋውን ደሙን እየተቀበልን ልንኖር፥ ከዚህ ዓለም፡ በሥጋ ለምንለይባትም ኾነ፡ ሊቀ ካህናትና ንጉሠ ነገሥት ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ለመጨረሻው ፍርድ፡ በዚህ ዓለም፡ እንደገና ለሚገለጥባት፡ ለዚያች ድንገተኛ ዕለትም፡ የበቃንና የተዘጋጀን ኾነን ልንጠብቅ ይገባናል፡፡

ንስሓን በሚመለከት፡ ለሰው ስለተሰጠው ሥልጣን፡ ለካህኑም ኾነ፡ ለምእመኑ፡ ጠለቅ ያለውን ማብራሪያ፡ ከዚህ ጋር አያይዞ መስጠት አስፈላጊ ይኾናል፡፡ አዎን! አንድ ካህን፡ በሥልጣነ ክህነቱ ምክንያት፡ የመምህረ ንስሓነትን ቀንበር የተሸከመ በመኾኑ፡ በራሱና በሰው ዘንድ ብቻ ሳይኾን፡ በተለይ፡ በእግዚአብሔር ዘንድ የሚያስጠይቀው ኃላፊነት፡ የቱን ያህል ከባድ እንደኾነ ለመገንዘብ፡ ለካህኑም ኾነ ለምእመኑ፡ የሚያዳግት አይደለም፡፡ ንስሓንና መምህረ ንስሓን በሚመለከት፡ በዚህ የኅዋ ሰሌዳ ላይ በቀረቡት መጻሕፍትና ጽሑፎች ውስጥ በሰፊው የታተተ ስለኾነ፡ እነዚያን ሓተታዎች፡ ለአንባቢዎች በመተው፡ እዚህ ላይ፡ ከዚህ በሚከተሉት፡ ሦስት ክፍሎች የተመደበውን አጭር ማብራሪያ፡ ለምንባብ እናቀርባለን፡፡

፩ኛ፡ የሰዎች ክህነት፡ ለፍጹምነት በቅቶ የተገኘ ቢኾን ኖሮ፡ እግዚአብሔር ወልድ፡ በሰውነት መገለጥ፥ ከዚያም፡ "ተራ ካህን" እና "ሊቀ ካህናት" መኾን ባላስፈለገው ነበር፤ ነገር ግን፡ በመልኩ የፈጠረው ሰው፡ ከእርሱ ጋር፡ በእውነትና በመንፈስ አምልኮ እንዲገናኝበት፡ ገና፡ ከፍጥረት መጀመሪያ አንሥቶ ለሰጠው የክህነት ባለአደራነት የበቃ ሰብአዊ ፍጡር፡ አንድ እንኳ ሳይገኝ ቀረ፡፡ ስለዚህ፡ በሰዎች ክፋት፥ በሥጋ ተፈጥሮና በዲያብሎስ አበጋዝነት ምክንያት፡ አዳምና ሔዋን፥ ልጆቻቸውም አጥተውት የነበረውን፡ የተራ ካህንነትንና የሊቀ ካህናትነትን ሥልጣን፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በሰውነቱ፡ መልሶ ለራሱ አድርጎታል፤ ሰዎችም፡ በዚህ ጸጋው እንዲጠቀሙበት አስችሏቸዋል፡፡

ይህንም፡ *"እውነት፥ እውነት እላችኋለሁ፤ እኔ፡ የበጎች በር ነኝ፤ በእኔ የሚገባ ቢኖር፡ ይድናል፤ ይገባልም፤ ይወጣልም፤ መሰማርያም ያገኛል፡፡ ከእኔ በፊት የመጡ ኹሉ፡ ሌቦችና ወንበዴዎች ናቸው፤ ዳሩ ግን፡ በጎቹ አልሰሟቸውም፤ ሌባው፡ ሊሰርቅና ሊያርድ፥ ሊያጠፋም እንጂ፡ ስለሌላ አይመጣም፡፡ እኔ፡ ሕይወት እንዲኾንላቸው፥ እንዲበዛላቸውም መጣሁ፡፡ መልካም እረኛ፡ እኔ ነኝ፡፡ መልካም እረኛ፡ ነፍሱን፡ ስለበጎቹ ያኖራል፡፡ እረኛ ያልኾነው፥ በጎቹም፡ የእርሱ ያልኾኑ፡ ሞያተኛ ግን፡ ተኵላ ሲመጣ ባየ ጊዜ፡ በጎቹን ትቶ ይሸሻል፤ ተኵላም ይነጥቃቸዋል፤ በጎቹንም ይበትናቸዋል፤ ሞያተኛ ስለኾነ፥ ለበጎቹም ስለማይገደው፡ ሞያተኛው ይሸሻል፡፡"* ባለው ቃሉ አረጋግጦታል፡፡ (ዮሓ. ፲፥ ፯-፲፫፡፡)

በሰዎች ዘንድ የነበረው፡ የክህነት ሥልጣን፡ የተዳረገበት የሙስና ውርደት፡ ከመጨረሻው ዝቅጠት ደርሶ፡ ፍጹም ከመደምሰስ ሊድን የቻለው፡ እግዚአብሔር ወልድ፡ ሰው ኾኖ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ በፈጸመው ቤዛነቱ መኾኑ፡ ከቶ አይታበልም፡፡ ይህ እውነታ፡ በዘመኑ የነበሩት፡ ካህናትና ሊቃነ ካህናት፡ በእርሱ ላይ በፈጸሙት ግፍ፡ በማያሻማ መልኩ፡ ገሃድ ወጥቷል፡፡ ይህንም፡ ሊቀ ሓዋርያት ጴጥሮስ፡ መንፈስ ቅዱስን ተመልቶ፡ እንዲህ ሲል በተናገረው ቃሉ፡ ግልጽ አድርጎታል፡- *"የእሥራኤል ሰዎች ሆይ! ይህን ነገር ስሙ! ራሳችሁ እንዳያችሁት፡ የናዝሬቱ ኢየሱስ፡ እግዚአብሔር፡ በመካከላችሁ፡ በእርሱ እጅ ባደረገው፡ በከሃሊነቱና በተአምራቱ፥ በድንቅ ሥራዎቹም፡ እግዚአብሔር፡ ለእናንተ የገለጠላችሁ ሰው ነው፤ እርሱንም፡ እግዚአብሔር አውቆ መክሮ፡ በሠራው ሥርዓት፡ እናንተ፡ ለዓመፀኞች አሳልፋችሁ ሰጣችሁት፤ ሰቀላችሁት፥ ገደላችሁትም፡፡ እግዚአብሔር ግን፡ የሞትን ማሠሪያ ፈትቶ፡ ከሙታን ለይቶ አስነሣው፤ ሞት ይይዘው ዘንድ አልቻለምና፡፡"*

ከዚህ ንግግር የተነሣ፡ እኒሁ የአይሁድ ካህናትና ሊቃነ ካህናት፡ እጅግ ተቈጥተው፡ ጴጥሮስንና ሓዋርያትን፡ ሊገድሏቸው አስበው፡ እያስፈራሩ በጠየቋቸው ጊዜ፡ የሰጧቸው፡ እንዲህ የሚለው መልሳቸው፡ የቀደመውን፡ የሊቀ ሓዋርያቱን ቃል ያጠናክረዋል፡- *"ከሰው ይልቅ፡ ለእግዚአብሔር ልንታዘዝ ይገባናል፤ እናንተ ክዳችሁ፥ በእንጨትም ላይ ሰቅላችሁ የገደላችሁትን፡ ኢየሱስን፡ የአባቶቻችን አምላክ አስነሣው፤ እግዚአብሔር፡ ለእሥራኤል፡ ንስሓን፥ ለኃጢኣታቸውም ሥርየትን ይሰጥ ዘንድ፡ እርሱን፡ የሕይወት ራስም፥ መድኃኒትም አደረገው፤ በቀኙም አስቀመጠው፡፡ እኛም፡ ለዚህ ነገር፡ ምስክሮች ነን፤ ደግሞም፡ እግዚአብሔር፡ ለሚያምኑበት የሰጠው መንፈስ ቅዱስም ምስክር ነው፡፡"* (የሓዋ. ፪፥ ፳፪-፳፬፤ ፭፥ ፳፯-፴፪፡፡)

"የእግዚአብሔር ሥልጣነ ክህነት"፡ እስከዚያን ዘመን ድረስ፡ በኢትዮጵያውያን ዘንድ ከብራና ተጠብቃ መኖርዋን ቀጥላለች፤ "እሥራኤላውያን ነን!" በሚሉ፡ በእኒህ ወገኖች ዘንድ ግን፡ እንዲያ ተዋርዳና ማስና እንደነበረ፡ ከዚህ የበለጠ ምስክርነት አያስፈልግም፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ተጻራሪ የኾነው ዲያብሎስ፡ ከጥንት ጀምሮ፡ ሊያጠፉት ዐቅዶ፡ ሲጥርበት የኖረበት ሥውር መንገዱ፡ በእነዚያ አገልጋዮቹ መሣሪያነት በመጠቀም መኾኑ፡ የኹሉም ሥራ፡ ኹሉንም ስላጋለጠ፡ የምስክሮቹ እውነተኛነት፡ ከቶ አያጠያይቅም። እንግዴህ፡ ያችን "የእግዚአብሔር ሥልጣነ ክህነት"፡ ያን ከመሰለ ጠላት ተቤዥቶ የታደጋትን፡ እውነተኛውንና ዘለዓለማዊዉን ካህንና ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስን ነው፡ እኒያ፡ የአይሁድ ካህናትና ሊቃነ ካህናት፡ ያን በመሰለ ግፍና ጭካኔ፡ የመስቀል ሞት ፍርድን በይነውበት፡ እንዲገደል ያደረጉት።

ከዚያ ክፉ ድርጊታቸው በፊት ግን፡ ለዚያ መሠሪ ዓላማቸው አፈጻጸም የሚረዳቸውን ማስረጃ ለመሰብሰብ፡ በእርሱ፡ በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ላይ፡ በረቂቅ ተንኰል የዘረጉት፡ የተለያየ አያሌ ወጥመድ እንደነበራቸው ይታወሳል፤ ያም ወጥመድ፡ በየጊዜያቱና በየቦታው፥ በየምክንያቱም፡ ለፈተና ያቀርቡለት የነበረው የጥያቄ ማዕበል ነበር፤ ከእነዚያ ጥያቄዎች መካከል፡ የመጨረሻዋ ለኾነችው ጥያቄያቸው፡ መልስ ይኾናቸው ዘንድ፡ በበኩሉ ያቀረበላቸው፡ እንዲህ የሚል ጥያቄን ነበር፡- *"'ስለክርስቶስ፡ ምን ትላላችሁ? የማን ልጅ ነው?' እነርሱም፡ 'የዳዊት ልጅ ነው፤' አሉት። ጌታችን ኢየሱስም፡ እንዲህ አላቸው፤ 'እንግዲያ፡ እርሱ ራሱ ዳዊት፡ መንፈስ ቅዱስን ተመልቶ፡ 'ጌታ [እግዚአብሔር አብ]፡ ጌታዬን [እግዚአብሔር ወልድን]፡ ጠላቶችህን፡ ከእግርህ በታች እስከጥላቸው ድረስ፡ በቀኜ ተቀመጥ አለው፤' ለምን አለ? እንግዴህ፡ እርሱ ራሱ ዳዊት፡ 'ጌታዬ!' ያለው፡ እርሱ፡ እንግዲያ፡ ለእርሱ፡ እንዴት ልጁ ይኾነዋል?'"* ለዚህ፡ ለጌታችን ጥያቄ፡ መደምደሚያ ይኾን ዘንድ፡ ወንጌላዊው የጻፈው ቃል፡ *"ከዚች ቀን ጀምሮ፡ አንዲትም ቃል ሊመልስለት የቻለ፥ ምንም ሊጠይቀውም የደፈረ የለም!"* የሚል ነው። (ማቴ. ፳፪፥ ፵፩-፵፮።)

እኒህ የአይሁድ ካህናትና ሊቃነ ካህናት፥ ምሁራንና ሊቃውንት፡ "የእኛ፡ ብቸኛ ይዞታችን ነው!" ብለው ይመጻደቁበትና በአሕዛብ ዘንድ ለግብዝነት ተግዳሮት ዳርገውት ስለነበረው፡ "የእግዚአብሔር ሥልጣነ ክህነት"፡ ወንጌላዊው፡ *"ከዚህ በኋላ፡ ጌታችን ኢየሱስ፡ ለሕዝቡና ለደቀ መዛሙርቱ፡ እንዲህ ብሎ ነገራቸው፤"* በሚል መግቢያ የሚጀምረውን፡ ራሱ፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በመለኮታዊ አንደበቱ፡ የሠነዘራቸውን ተግሣጾችና ዘለፋዎች፡ እስኪ፡ በእውነተኛው የሕሊና ጆሮአችን እንስማው!? በዛሬዎቹ፡ የኢትዮጵያ ትውልድ ካህናትና ሊቃነ ካህናት፥ ምሁራንና ሊቃውንት እየተፈጸመ ካለው ድርጊትም ጋር እያነጻጸርንና እያመዛዘንን፡ በእውነተኛው የሕሊና ዓይናችን፡ እስኪ እንመልከተው!?

"ጻፎችና ፈሪሳውያን፡ በሙሴ መንበር ላይ ተቀምጠዋል፤ ያስተማሩአችሁን ኹሉ አድርጉ! ጠብቁም! የሚያስተምሩትን፡ ራሳቸው አይሠሩትምና፡ <u>እንደሚሠሩት ግን፡ አትሥሩ!</u> ትልቅና ከባድ ሸክም አሥረው፡ ሰውን፡ በጫንቃው ላይ ያሸክሙታል፤ እነርሱ ግን፡ በጣታቸው ስንኳ፡ አይነኩትም። የሚሠሩትን ሥራቸውን ኹሉ፡ ለሰው ይምሰል ይሠሩታል፤ የቀሚሳቸውን እጅጌ፡ ያሰፉሉ፤ የልብሳቸውንም ዘርፍ፡ ያስረዝማሉ። በማዕድ ጊዜ፡ እላይ ባለው የገበታ ወንበር መቀመጥን ይመርጣሉ፤ በአደባባይም፡ ፊት ለፊት መቀመጥን ይወድዳሉ። ሰው ኹሉ፡ በገበያ፡ 'መምህራን!' እያለ፡ እጅ ይነሳቸው ዘንድ ይወድዳሉ።

"እናንተስ፡ በምድር ላይ፡ 'መምህራን!' አትባሉ! መምህራችሁ፡ አንድ ነውና፤ እርሱም፡ ክርስቶስ ነው። እናንተስ፡ ኹላችሁ፡ ወንድማማች ናችሁ። በምድር ላይም፡ አባት አታድርጉ! የሰማዩ አባታችሁ፡ አንድ ነውና። በምድር ላይ፡ ጌታ አታድርጉ! ጌታችሁ፡ አንድ ነውና፤ እርሱም፡ ክርስቶስ ነው። ነገር ግን፡ ከእናንተ የሚበልጠው፡ አገልጋይ ይኹናችሁ! ራሱን፡ ከፍ ከፍ ያደረገ፡ ይዋረዳልና፤ ራሱን ዝቅ ዝቅ ያደረገ ይከብራልና።

“እናንት ግብዞች! ጻፎችና ፈሪሳውያን! ወዮላችሁ! አብዝቶ መጸለይን፡ ምክንያት አድርጋችሁ፡ የድኾችን ገንዘብ ትበላላችሁና፤ ስለዚህም፡ ጽኑ ፍርድን ትቀበላላችሁ።

“እናንት ግብዞች! ጻፎችና ፈሪሳውያን! ወዮላችሁ! ሰው፡ ወደመንግሥተ ሰማያት እንዳይገባ፡ ትዘጉበታላችሁና፤ እናንተም አትገቡም፤ የሚገቡትንም፡ ከመግባት ትከለክሏቸዋላችሁ።

“እናንት ግብዞች! ጻፎችና ፈሪሳውያን! ወዮላችሁ! አንድ መጻተኛን ለማጥመቅ፡ ባሕሩን፥ የብሱን ትዞራላችሁና፤ ከተጠመቀም በኋላ፡ ለገሃነም፡ የእናንተ ተከታይ ታደርጉታላችሁ።

“እናንት የዕውራን መሪዎች! "በቤተ መቅደስ የማለ፡ [መሐላውን ባይፈጽም]፡ ኃጢኣት የለበትም፤ በቤተ መቅደስ ወርቅ የማለ ግን፡ [መሐላውን ባይፈጽም]፡ ኃጢኣት ይኾንበታል!" የምትሉ፡ ጻፎችና ፈሪሳውያን! ወዮላችሁ!

“እናንት አላዋቂዎችና ዕውሮች! የትኛው ይበልጣል? ወርቅ ነውን? ወይስ፡ ቤተ መቅደስ? ወርቅን የሚቀድሰው፡ ቤተ መቅደስ አይደለምን? "በመሠዊያው የማለ፡ [መሐላውን ባይፈጽም]፡ በደል አይኾንበትም፤ በመሠዊያው ላይ ባለው፡ በመሥዋዕቱ የማለ ግን፡ [መሐላውን ባይፈጽም]፡ በደል ይኾንበታል!" ትላላችሁ፤ እናንት አላዋቆችና ዕውሮች! የትኛው ይበልጣል? መሥዋዕቱ ነውን? ወይንስ መሠዊያው? መሥዋዕቱን የሚቀድሰው፡ መሠዊያው አይደለምን? በመሠዊያው የማለ፡ በእርሱና በላዩ ባለውም ኹሉ ማለ። በቤተ መቅደስም የማለ፡ በቤተ መቅደስና በውስጡ ባለውም ኹሉ ማለ። በሰማይ የማለ፡ በእግዚአብሔር ዙፋን ማለ፤ በላዩ በተቀመጠውም ማለ።

“እናንት ግብዞች! ጻፎችና ፈሪሳውያን! ወዮላችሁ! ከአዝሙድና ከጤናዳም፥ ከከሙንና ከእንስላል፡ ዐሥራትን አውጥታችሁ የምትቀበሉ! ታላላቁን የኦሪትን ትእዛዛት፡ ፍርድንና እውነትን፥ ምጽዋትንና ሃይማኖትንም የምትተዉ! ይህን ልታደርጉት፥ ያንንም ሳትተዉ ይገባል። እናንት የዕውራን መሪዎች! ትንኝን የምታጠሩ! ግመልንም የምትውጡ!

“እናንት ግብዞች! ጻፎችና ፈሪሳውያን! ወዮላችሁ! የጽዋዉንና የጻሕሉን ውጭዉን የምታጥቡ! ውስጡ ግን፡ ቅሚያንና ዓመፅን፥ ንጥቂያንም የተመላ ነው። አንተ ዕውር ፈሪሳዊ! ውጭው፡ ንጹሕ ይኾን ዘንድ፡ አስቀድመህ፡ ጽዋውንም፥ ጻሕሉንም፡ ውስጡን እጠበው!

“እናንት፡ የተለሰኑ መቃብሮችን የምትመስሉ፡ ግብዞች! ጻፎችና ፈሪሳውያን! ወዮላችሁ! መቃብሮቹ፡ በውጫቸው፡ አምረው የሚታዩ፥ በውስጣቸው ግን፡ አጥንትንና ርኵስ ነገርን ኹሉ፡ የተመሉ ናቸው። እንዲሁ፡ እናንተም፡ በውጭ፡ ለሰው ይምሰል፡ እውነተኞች ትመስላላችሁ፤ በውስጣችሁ ግን፡ ዓመፅንና ቅሚያን፥ አድልዎንም የተሞላችሁ ናችሁ።

“እናንት፡ የነቢያትን መቃብር የምትሠሩ፥ የጻድቃንንም መታሰቢያ የምታስጌጡ፡ ግብዞች! ጻፎችና ፈሪሳውያን! ወዮላችሁ! "በአባቶቻችን ዘመን ኖረን ቢኾን፡ ነቢያትን ልንገድል፡ ከእነርሱ ጋር ባልተባበርን ነበር፤" ትላላችሁ።

“እነሆ፡ የነቢያት ገዳዮች ልጆች እንደኾናችሁ፡ እናንተ ራሳችሁ ታምናላችሁ። እናንተም፡ የአባቶቻችሁን መሥፈሪያ ሙሉ! እናንት፡ ዕፉኝቶች! የምድር እባቦች ልጆች! ከገሃነም ፍርድ ልታመልጡ፡ እንዴት ትችላላችሁ?

“ስለዚህ፡ እነሆ፡ እኔ፡ ነቢያትንና ሐዋርያትን፥ ጥበበኞችንና ጸሓፊዎችን፡ ወደእናንተ እልካለሁ፤ ከእነርሱም መካከል፡ ትገድላላችሁ፤ ትሰቅላላችሁ፤ በምኵራባችሁም፡ ትገርፉላችሁ፤ ከአገር ወደአገርም ታሳድዷቸዋላችሁ። ይህንም የምታደርጉት፡ ከጻድቁ ከአቤል ደም ጀምሮ፡ በቤተ መቅደስና በመሠዊያው መካከል እስከገደላችሁት፡ እስከበራክዩ ልጅ፡ እስከዘካርያስ ደም ድረስ፡ በዓለም የፈሰሰው፡ የጻድቃን ኹሉ ደም፡ በእናንተ ላይ ይደርስ ዘንድ ነው። እውነት እላችኋለሁ! ይህ ኹሉ፡ በዚች ትውልድ ላይ ይደርስባታል።

“ኢየሩሳሌም! ኢየሩሳሌም! ነቢያትን የምትገድል! ወደእርሷ የተላኩትን ሓዋርያትንም የምትወግር! ዶሮ፡ ጫጩቶቿን፡ በክንፎቿ ጉያ እንደምትሰበስብ፡ ልጆችሽን ልሰበስብ፡ የቱን ያህል ወደድሁ?! እናንተ ግን፡ "እንቢ!" አላችሁ፡፡ ስለዚህ፡ እነሆ! ቤታችሁ፡ ምድረ በዳ ኾኖ ይቀርላችኋል፡፡ እውነት እላችኋለሁ! "በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ፡ ቡሩክ ነው!" እስከምትሉበት ጊዜ ድረስ፡ ከዛሬ ጀምሮ አታዩኝም፡፡” (ማቴ. ፳፫÷ ፩-፴፱፡፡)

፪ኛ፡ የንስሓና የመምህረ ንስሓ÷ የሥልጣነ ክህነትም ነገር፡ ምንን እንደሚመስል፡ ከዚህ ጋር የተያያዘ፡ አንድ ሓተታን፡ እስኪ፡ በመጠኑም ቢኾን እናቅርብላችሁ! ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ከለምጹ ደዌ፡ ነጻ አድርጎ ለፈወሰው ሕመምተኛ፡ የተናገረውን ቃል፡ ከወንጌል በመጥቀስ፡ ምእመን የኾነ ኹሉ፡ ኃጢኣቱን፡ ለመምህረ ንስሓው ካህን ካልነገረ በቀር፡ ሊሠረይለት እንደማይቻል ተደርጎ የሚታመንበትና የሚሠራበት ጠንካራ ይትበሃል እንዳለ፡ በማነኛውም ምእመን ዘንድ ይታወቃል፤ ለዚህ ይትበሃል ማስረጃ ኾኖ የሚጠቀሰውም፡ *“እነሆ፡ ለምጻም ቀርቦ፡ 'ጌታ ሆይ! ብትወድስ፡ ልታነጻኝ ትችላለህ፤' እያለ ሰገደለት፡፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም፡ እጁን ዘርግቶ ዳሰሰውና፡ 'እወድዳለሁ፤ ንጻ!' አለው፡፡ ለምጻሙም፡ ወዲያው፡ ከለምጹ ነጻ፡፡ ጌታችንም፡ 'ለማንም እንዳትናገር፡ ተጠንቀቅ! ነገር ግን፡ ኼደህ፡ ራስህን ለካህን አሳይ! ለእነርሱም፡ ምስክር እንዲኾን፡ ሙሴ ያዘዘውን መባ አቅርብ!' አለው፡፡”* የሚለው ቃልና ለእርሱ የተሰጠው ያልተስተካከለ ትርጓሜ ነው፡፡ (ማቴ. ፰÷ ፪-፬፡፡)

በመሠረቱ፡ “ለምጽ”፡ ደዌ÷ ወይም፡ በሽታ እንጂ፡ ኃጢኣት አለመኾኑን የሚያረጋግጠው የኦሪቱ ሕግ፡ የወለደችን ሴት፡ “ርኵሲት”÷ ራሱን “መውለድ”ንም ሳይቀር፡ “ርኵሰት” ያደርግ እንደነበረ ኹሉ፡ የለምጽ ደዌ የያዘውንም ሰው፡ እንዲሁ፡ “ርኵስ” ብሎ፡ ከኅብረተሰቡ እንዲገለል ደንግጎ፡ በዚሁ መልክ ሲሠራበት እንደነበረ ይታወቃል፡፡ እንደዚያ ባይኾን ኖሮ፡ የብሉዩም÷ የአዲሱም ኪዳናት ጌታ፡ እርሱ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በኃጢኣት ምክንያት ታምመው የሚሠቃዩ ሌሎች በሽተኞችን በሚፈውስበት ጊዜያት ኹሉ፡ ለእያንዳንዳቸው፡ “ኃጢኣትህ ተሰረየልህ!” ይል እንደነበረው፡ ለዚህም ለምጻም፡ ይህን የመሰለውን ቃል ተናግሮ ባሰናበተው ነበር፡፡ ነገር ግን፡ የኾነው፡ ይህ አልነበረም፡፡

ጌታችን፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ለዚያ፡ እንዲፈውሰው ጠይቆት ላዳነው ለምጻም የተናገረው፡ የዚህ ቃሉ፡ እውነተኛውና ትክክለኛው ትርጓሜ፡ ምንን እንደሚመስል ትገነዘቡት ዘንድ÷ የእግዚአብሔርን መንፈስ በተመላ፡ እውነተኛ ልቦናም ኾናችሁ ትመለከቱት ዘንድ፡ ከራሱ፡ ከተፈወሰው ለምጻም አንደበት ሊሰማ የሚችለውን መልእክት፡ እንደሚከተለው፡ አቅርቤላችኋለሁ፡-

“ኃጢኣቴንና በደሌን÷ ጥፋቴንም፡ እንድናዘዝለት ያልጠየቀኝ÷ ነገር ግን፡ በልቤ ውስጥ ሠውሬ ከያዝኳቸው፡ ከእነዚያ ኹሉ ምሥጢሮቼ መካከል፡ አንዱንም እንኳ ሳልነግረው፡ ኹሉን፡ አስቀድሞ አውቆና እኔ ራሴ፡ ኃጢኣቴን አምኜ፡ ለመዳን፡ በእውነት መፈለጌን ብቻ አይቶ፡ ይቅርታውን ያደረገልኝ እርሱ፡ እንዲህ አለኝ፡-

“'ከዚህ የለምጽ ደዌ የፈወሰኝ፡ ቸሩ እግዚአብሔር ነው' በል እንጂ፡ 'የፈወሰኝ፡ ኢየሱስ ነው!' ብለህ፡ ለካህኑ ካልኾነ በቀር፡ ለሌላ ለማንም ሰው እንዳትናገር፡ ተጠንቀቅ! ይህም ሊኾን የተገባው፡ በእውነተኛው ማንነቴ የምገለጥበት ጊዜ፡ ገና ስላልደረሰ ነው፡፡ ለምጻም እንደነበርህ ለሚያውቅህ፡ ለዚያ ካህንም፡ ይህን ፈውስ ያገኘኸው፡ ከእውነተኛው ካህን፡ ከእኔ መኾኑን፡ ምሥጢሩን፡ ገልጠህ ንገረው! በኦሪቱም ሕግ መሠረት፡ የተፈወሰውን ገላህን አሳየውና ከለምጹ ደዌ የነጻህ መኾንህን፡ እንደሕጉ ሥርዓት ያረጋግጥልህ!

"'እኔ እግዚአብሔር ወልድ፡ ወደዚህ ዓለም መጥቼ፡ ሰው የኾንሁት፡ ኦሪትንና ነቢያትን፡ ላጸናቸውና ልፈጽማቸው እንጂ፡ ልሽራቸው አለመኾኑን፡ እርሱ፡ ራሱ፡ ካህኑና የሚቃወሙኝ አይሁድ፡ ለእየራሳቸው፡ በትክክልና በገሃድ አረጋግጠው ያውቁ ዘንድ፥ በእግዚአብሔርና በሰውም ፊት፡ ምስክር ይኾንባቸው ዘንድ፡ ስለዚሁ ስለደዌህ ፈውስ፡ ሙሴ ያዘዘውን ቍርባን፡ ይዘህ ወስደህ፡ ለእግዚአብሔር እንዲያቀርብልህ፡ ለካህኑ ስጠው!"

"ራስህን ለካህን አሳይ!" የሚለው መለኮታዊ ትእዛዝ፡ ይህን፡ አኹን የሰማችሁትን፡ ቀጥተኛ ትርጕም ያለውን መልእክት የያዘ ነው፡፡ ይኸውም፡ እንደኦሪቱ ሕግ፡ ከደዌው መፈወሱን ለማረጋገጥ፡ ለምጻሙ፡ የተፈወሰ ገላውን፡ ለካህኑ፡ ገላልጦ እንዲያሳይና ካህኑም፡ ያ ሕመምተኛ፡ ከለምጽ ደዌው መዳኑን አይቶ፡ ተገቢውን የመንጻት ቁርባን ወደእግዚአብሔር እንዲያቀርብለት የሚያስገነዝብ መኾኑ ነው፡፡

የአዲስ ኪዳኑ ምእመን፡ ራሱ፡ በፈቃዱ ፈልጎ ካልኾነ በቀር፡ "የሠራኸውን ኃጢኣት ኹሉ፡ በግድ፡ ለእኔ ካልተናዘዝህልኝ፡ ሥርየትን አታገኝም!" የሚለውን፥ ሰዎች፡ ለግል ሥልጣናቸውና ክብራቸው፥ ጥቅማቸውም ሲሉ የጫኑበት፡ የሕግ ሸክም ቢኖር፡ ለዚያ ግዳጅ፡ ምክንያትና ማጽኛ ኾኖ ሊጠቀስ አይገባውም፡፡

አለዚያማ፡ ቀደም ብዬ እንደጠቀስሁላችሁ፡ እንደምሥራቹ ቃል፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በአዲስ ኪዳን ደሙ፡ ከኃጢኣት አንጽቶ፡ ሥርየትን ያስገኘለትንና በዚያ፡ በኦሪቱ የቀንበር ሸክም ምክንያት፡ የተዳከመው፡ ያን፡ የቀድሞውን ሰው፡ እንደገና፡ ለሕገ ኦሪቱ ቀንበር በመዳረግ፡ የንስሓ ፍሬን ሊያፈራ ወደተሣነው፡ ወደደረቀው የበለስ ዛፍነት እንዲመለስ ማስገደድ ይኾናል፡፡ ስለዚህ፡ *"ራስህን ለካህን አሳይ!"* ማለት፡ "ከለምጹ ደዌ፡ ፈጽመህ የዳንህ መኾንህን አይቶ፡ ንጽሕናህን ያረጋግጥልህ ዘንድ፡ እንደኦሪቱ ሥርዓት፡ ወደ ካህኑ ኼደህ፡ ሰውነትህን ገልጠህ አሳየው!" ማለት መኾኑ፡ በቅዱሳት መጻሕፍት ምስክርነት፡ የተረጋገጠ መኾኑ፡ እንዲህ በግልጽ ተነብቦ እየታወቀ፡ የኦሪቱን የቅጣት ሕግ፡ አለቦታው፡ ለአዲሱ የምሕረት ኪዳን በመጥቀስ፥ ያውም፡ አለአገባብ በመተርጐም፡ "'ኃጢኣትህን ለካህን ንገር!' ማለት ነው፤" ብሎ ለማሳመን መሞከር ተገቢ አለመኾኑን፡ ካህኑም፥ ምእመኑም፡ ሊረዱትና ሊገነዘቡት ይገባል፡፡

እንዲያማ ካልኾነ፡ ቀደም ብሎ የተነገረውን፡ የኢየሱስ ክርስቶስን ቃል ማስተሓቀርና እርሱ፡ ሰው ኾኖ የፈጸመውን ቤዛነቱን፡ ከንቱ ማድረግ ሊኾን አይደለምን? ለዚያውስ ደግሞ፡ የትኛው ሰብአዊ ካህን ነው፡ ምእመኑ፡ ኃጢኣቱን በሙሉ የተናዘዘለት መኾኑን ፈጽሞ አረጋግጦ፡ ተገቢውን ንስሓ ከሰጠው በኋላ፡ "አኹን፡ እንግዴህ፡ ለሥጋ ወደሙ በቅተሃልና፡ መቀበል ትችላለህ!" ብሎ፡ የመጨረሻውን የፈቃድ ማኅተም አስይዞ፡ ወደቅዱሱ ቍርባን ሊያቀርበው የሚችለው? በራሱ ብቅዓት ተማምኖና ይህን ኃላፊነት ወስዶ፡ ለምእመኑ፡ የፈቃድ ቃሉን ሊሰጠው የሚችል፡ ሥጋ ለባሽ ካህን ከቶ ይኖራልን? አይኖርም፡፡

ምእመኑም ቢኾን፡ ካህኑ፡ እንደእርሱ፡ ደካማ ፍጡር መኾኑን ስለሚያውቅ፡ ኃጢኣቱንና በደሉን፥ ጥፋቱንም ኹሉ፡ ጨርሶ ሊናዘዝለት አይፈልግም፡፡ ታዲያ! ኃጢኣቱንና በደሉን፥ ጥፋቱንም ኹሉ፡ ከካህኑ ሸሽጎ ያስቀረው ምእመን፡ ምንም፡ "ለቅዱሱ ቍርባን ያበቃዋል!" ብሎ፡ መምህረ ንስሓው፡ ባለማወቅ፡ ያልተሟላ ቀኖናን ቢሰጠው፥ ያም ምእመን፡ በዚህ መልክ የተሰጠውን ቀኖና ቢፈጽም እንኳ፡ ለእውነተኛው የመንፈስ ቅዱስ ንስሓ፡ እንደምን ሊበቃ ይቻለዋል? በዚህ ኹኔታስ፡ ራሱ፡ ምእመኑም ቢኾን፡ "በቅቻለሁ!" ብሎ፡ እንደምን፡ የክርስቶስን ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም ሊቀበል ይደፍራል? ሊደፍር አይገባውም፡፡

እንዲህ ከኾነ፡ እግዚአብሔር ወልድ፡ ራሱ ሰው ኾኖ፡ በራሱ መሥዋዕትነት፡ የቤዛነት ካሣን ከከፈለ በኋላ፡ የካህኑንና የሊቀ ካህናትነቱን ሥልጣን፡ ለራሱ መያዝ ያስፈለገው፡ ለምን እንደኾነ፡ ምክንያቱ፡ እነሆ፡ "ታወቀ! ተረዳ!" ማለት ነው:: ይህም ምክንያት፡ በምእመኑም ኾነ በካህኑ፡ በኹለቱም በኩል ያለውን፡ ይህን የመሰለውን ድክመትና ጒድለት ለማስወገድ መኾኑ፡ በገሃድ ስለሚታይ፡ በማናቸውም ጤናማ ሰብአዊ ሕሊና ዘንድ፡ በቀላሉ ሊታመንበት እንደሚቻል መገመት አያዳግትም:: እንዲህ ካልኾነ ግን፡ ራሱ፡ ሰብአዊው ፍጡር፡ የተደረገለትን የመለኮት ቸርነትና የተሰጠውን የንስሓ ጸጋ፡ ለከንቱነት ዳረገው ማለት ይኾናል:: (ዘሌዋ. ምዕ. 02-05::)

በዚህ አንጻር፡ ኢትዮጵያዊው መምህረ ንስሓ፡ "*እኔ ኃጢአተኛውን፡ 'በእርግጥ ትሞታለህ!' ባልሁት ጊዜ፡ አንተም፡ ባታስጠነቅቀው፥ ነፍሱም እንድትድን፡ ከክፉ መንገዱ ይመለስ ዘንድ፡ ለኃጢአተኛው አስጠንቅቀህ ባትነግረው፡ ያ ኃጢአተኛ፡ በኃጢአት ይሞታል፤ ደሙን ግን፡ ከእጅህ እፈልጋለሁ:: ነገር ግን፡ አንተ፡ ኃጢአተኛውን ብታስጠነቅቅ፥ እርሱም፡ ከኃጢአቱና ከክፉ መንገዱ ባይመለስ፡ በኃጢአቱ ይሞታል፤ አንተ ግን፡ ነፍስህን አድነሃል::*" ከሚለው አምላኩ፡ በቃል ኪዳን በተቀበለው፡ የሥልጣነ ክህነት አደራና ኃላፊነት፡ ለኢትዮጵያዊው ምእመን፡ የሚነግረው፡ የእውነት ቃል አለ፤ ይህም ቃል፡ ኢትዮጵያዊው ምእመን፡ ስለኃጢአቱ፡ ከፈጣሪው፡ ከኢየሱስ ክርስቶስ ስርየትን ለማግኘት የሚፈጽመው ንስሓ፡ እንዴት ሊኾን እንደሚገባ የሚያመለክት ነው፤ ያም፡ እንዲህ ይላል፡-

"በሽታህ፡ ምን መኾኑን፡ ከአንተ በላይ፡ በትክክል አውቆ፡ ፍቱኑን ፈዋሽ መድኃኒት፡ በመስቀል ላይ አዘጋጅቶ የሰጠህ፡ እውነተኛው ሓኪምህ፡ እውነተኛው ካህንህና ሊቀ ካህናትህ፡ እርሱ፡ ራሱ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ እኔም፡ አንተን፡ በአስታማሚነት አገለግል ዘንድ የመደበኝ፡ የእርሱ ረዳት ነኝ:: ስለዚህ፡ የምታውቀውን ኃጢኣትህን፥ በደልህንና ጥፋትህን፡ በምንም መንገድ ሳትሠውር፥ ወይም፡ ሳትሸሽግ፡ ግልጽልጽ አድርገህ ልትነግረው፥ ማለትም፡ ልትናዘዝለት የሚገባህ፡ ለእኔ ሳይኾን፡ ለእርሱ መኾኑን እንድትገነዘበው ያስፈልግሃል::

"ይህን ማለቴ፡ እኔ፡ እንደምሥጢረኛ ጓደኛና አማካሪ፥ የነፍስ ረዳት ሓኪምም፡ የቅርብ ባልደረባህ ኾኜ፡ አገለግልህ ዘንድ፡ ከፈጣሪህ፡ በአደራ የተሰጠኸኝ፥ እኔም፡ በቃል ኪዳን የተቀበልሁህ ስለኾንሁ፡ ልትነግረኝ፥ ልታማክረኝና ልታካፍለኝ የምትፈልገውን ምሥጢር ኹሉ ዘርዝረህ ልትገልጽልኝ ትችላለህ፤ እኔም፡ ወደኋላ ሳልል፡ ዓቅሜ የሚችለውን ያህል፡ ያለማመንታትና ያለውልውል ልረዳህ ዝግጁ ነኝ::

"ይኹን እንጂ፡ አንተም፥ እኔም፡ ድክመትንና ሕፀፅን (ጒድለትን) የተመላን፡ ሥጋ ለባሾች ስለኾንን፡ የመለኮት ቅዱስ ሥጋንና ክቡር ደምን የሚያህል ታላቅ ምሥጢርን ለመቀበል የሚያበቃህን፡ የኃጢአትህን ሥርየት፡ በአንተና በእኔ መካከል ብቻ ተካኺዶ በሚፈጸም ንስሓህ አማካይነት፡ "ማግኘት ትችላለህ!" ብዬ፡ አረጋግጬ ልነግርህ ቀርቶ፡ ላስበው እንኳ፡ ለእኔ፡ እጅግ ይከብደኛል፤ አንተም፡ መቼም እንደእኔው ሰው ነህና፡ እኔን የሚሰማኝ፡ አንተንም እንደሚሰማህ አምናለሁ::

"ስለዚህ፡ ለቅዱስ ቍርባን የሚያበቃህን፡ የኃጢአትህን ሥርየት፡ በእርግጥ ማግኘት የምትችለው፡ አንተ ብቻ የምታውቀውንና በውስጥህ ያከማቸኸውን፡ በማሰብና በመናገር፥ በማድረግም፥ በምሥጢርና በግልጽ የፈጸምኸውን፡ የኃጢኣትና የበደል፥ የጥፋትም ነገር ኹሉ፡ ከአንተ በበለጠ፡ አንድ በአንድ መርምሮ ለሚያውቅብህና ለሚያውቅልህ፡ ለእርሱ፡ ለኢየሱስ ክርስቶስ፡ በፍጹም እውነተኛነትና ግልጽነት፡ በቀጥታ ስትናዘዝለት ብቻ ነው::

“የዚህም ምክንያቱ፡ አንተና እኔ፡ በሰውነት የተፈጥሮ ባሕርያችን አንድ ስለኾንን፡ የእኔን ድክመትና ጒድለት፡ በአንተው ድክመትና ጒድለት ስለምታውቀው፥ በዚያ እውቀትህም ስለምትመዝነው፡ በግልና በጋራ ስለሠራሃቸው ኃጢኣትህና በደልህ፥ ስለሌላውም ጥፋትህ፡ እውነቱን፡ ፈጽመህ ሳትናዘዝልኝ ልትቀር እንደምትችል፡ አንተም፥ እኔም፡ ኹለታችንም እናውቀዋለን፤ በዚህ ጊዜ፡ ያ ንስሓህ፡ የኃጢኣት ሥርየትን፡ ከፈጣሪህ አስገኝቶ፡ ቅዱስ ቍርባንን ለመቀበል፡ የሚያበቃህ አይኾንም ማለት ነው።

“ከእርሱ፡ ከኢየሱስ ክርስቶስ ግን፡ ማናቸውንም ነገር፡ በምንም መንገድ፡ ልትሸሽግ የማትችል መኾንህን፡ አንተው ራስህ፡ በሚገባ ስለምታውቀው፡ በውስጥህ ያለህን ኹሉ፡ ሳትሠውርና አንዳችም ነገር ሳታስቀር ትነግረዋለህ፤ በዚህ ጊዜ፡ ንስሓህ፡ እውነተኛና የመንፈስ ቅዱስ ኾኖ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ቤዛነትና በድንግል ማርያም ኪዳንነት፡ ከእግዚአብሔር በተገኘው፡ በእውነተኛው፡ የንስሓ ጸጋ ነጽተህና ታድሰህ፡ የመለኮትን ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደሙን ለመቀበል፡ የበቃህ ትኾናለህ።” (ሕዝ. 3፥ 06-09።)

3ኛ፡ እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ፡ ካህንም ኾነ ምእመን፡ በቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነቱ ምክንያት፡ የቀዳማዊውና የማእከላዊው ብቻ ሳይኾን፡ የመጨረሻው ዘለዓለማዊው መልከ ጼዴቅ የኾነው፡ የኢየሱስ ክርስቶስም ልጅ በመኾኑ፡ እየራሱ፡ በነፍስ ወከፍ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት ቤተ ሕዝብ፥ ቤተ ክህነትና ቤተ ምልክና አባል ነው። ይህን፡ ከእግዚአብሔር፡ በቃል ኪዳንና በአደራ፥ በጸጋና በክብር የተቀበለውን፡ የቅዱሱ ኪዳን ልጅነቱንና ኢትዮጵያዊነቱን፡ ኋላ፡ ከፊቱ ቀርቦ፡ ለባለቤቱ የሚያስረክበው፡ በነፍስ ወከፍ፡ እየራሱ መኾኑንም ይገነዘባል።

ከዚህ የተነሣ፡ እየራሱን በሚመለከት፡ “ካህንም፥ ሊቀ ካህናትም!” በኾነው፡ በኢየሱስ ክርስቶስና በእርሱ መካከል፡ ሌላ፡ ማንም ተጠሪና ተጠያቂ ሊኖር እንደማይችል፡ ይህን እውነታ፡ በሃይማኖት ማወቅ ብቻ ሳይኾን፡ በሕይወቱ አካኼድ ኹሉ፡ በምግባርም እየፈጸመ ሊያሳየው የሚገባው መብቱና ግዴታው ነው። “እንዲህ ባይኾንማ ኖሮ፡ ካህን በማይኖርበት፥ ወይም፡ እንደዛሬው ዘመን፡ እውነተኛ ካህን በሚታጣበት ጊዜ፡ ምን ይበጀኝ ነበር?” ብሎ በማሰብ፡ የዘወትር ተደሳችና አመስጋኝ መኾን ባልቻለም ነበር።

እዚህ ላይ፡ ሥልጣነ ክህነት ያው ካህን፡ ሰውን፡ በኃጢኣቱ ምክንያት፡ “የማሠርና የመፍታት ሥልጣን አለው!” ስለሚባለው እምነት፡ አያይዞ ማብራራት ያስፈልጋል። ቀደም ብሎ ከተሰጠው ሓተታ ለመረዳት እንደተቻለው፡ ራሱን፡ ለቅዱሱ ኪዳን ያበቃ ኢትዮጵያዊ ኹሉ፡ ጥንት፡ በብሉዩ ኪዳን የኵነኔ ዘመን እንኳ፡ በመልከ ጼዴቅ የቃል ኪዳን ጸጋና በረከት ምክንያት፥ ኋላም፡ በአዲስ ኪዳኑ የምሕረት ዘመን፡ በኢየሱስ ክርስቶስ በተገኘው የመንፈስ ቅዱስ ጸጋና በረከት ምክንያት፡ የእግዚአብሔር ካህን መኾኑ በግልጽ ይታወቃል።

ይህን እውነታ መሠረት በማድረግ፡ ይህን እውነታ፡ በበለጠ ማብራራት ይቻላል! ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ሰዎች፡ ስለእርሱ ማንነት፡ ምን እንደሚሉ፡ ለደቀ መዛሙርቱ፡ ጥያቄን ካቀረበላቸው በኋላ፡ *“እናንተስ፡ እኔን፡ ማን እንደኾንሁ ትላላችሁ?”* ባላቸው ጊዜ፡ ቅዱስ ጴጥሮስ፡ *“አንተ፡ ክርስቶስ፡ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነህ!”* ብሎ ስለመለሰለት፡ *“የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ! በሰማያት ያለው አባቴ እንጂ፡ ሥጋና ደም፡ ይህን አልገለጠልህምና፡ ብፁዕ ነህ። እኔም እልሃለሁ፦ 'አንተ ዓለት ነህ፤ በዚችም ዓለት ላይ፡ ቤተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ፤ የገሃነም ደጆችም አይችሏትም፤ ለአንተም፡ የመንግሥተ ሰማያትን መክፈቻዎች እሰጥሃለሁ፤ በምድር የምታሥረው ኹሉ፡ በሰማያት የታሠረ ይኾናል፤ በምድርም የምትፈታው ኹሉ፡ በሰማያት የተፈታ ይኾናል።”* የሚል ቃልን፡ ከመለኮት እንዳገኘ ይታመናል።

ይኹን እንጂ፡ ይህ፡ ለቅዱስ ጴጥሮስ የተሰጠው ጸጋና በረከት፡ ለካህናት ብቻ እንደተላለፈ በማስመሰል፡ ምእመናንን ግን፡ በዚህ፡ በመምህረ ንስሓቸው ሥልጣነ ክህነት አማካይነት ብቻ ካልኾነ በቀር፡ የቅዱስ ጴጥሮስን ሃይማኖት በመሰለው፡ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነታቸው ጸንተው፡ በየራሳቸው ንስሓ በመግባት÷ ከየኃጢኣታቸው ነጽተውና ታድሰው፡ ለቅዱሱ ቍርባንም በመብቃት፡ ወደእግዚአብሔር መንግሥት የመግባት ዕድል እንደሌላቸው ተደርጎ እንደሚነገር በይፋ ይታወቃል።

ዳሩ ግን፡ ይህ፡ የኢየሱስ ክርስቶስ ቃል፡ ለሊቀ ሓዋርያቱ ብቻ ሳይኾን፡ ለማናቸውም እውነተኛ ምእመን የተነገረ መኾኑን፡ ያው ወንጌላዊ፡ በዚያው ክታቡ ውስጥ፡ ዝቅ ብሎ በመዘገበው ጽሑፉ ገልጾታል። ይህም፡-

አንደኛ፡ *"ደቀ መዛሙርቱ፡ ወደኢየሱስ ቀርበው፡ 'በእግዚአብሔር መንግሥት፡ ከኹሉ የሚበልጥ ማን ይኾን?'"* ብለው ላቀረቡለት ጥያቄ፡ በመካከላቸው፡ አንድ ሕፃንን በማቆም፡ *"እውነት እላችኋለሁ፤ ካልተመለሳችሁ÷ እንደዚህም ሕፃን ካልኾናችሁ፡ ወደእግዚአብሔር መንግሥት አትገቡም፤"* ሲል የሰጣቸው መልስ÷

ኹለተኛ፡ *"ከእነዚህ ከታናናሾቹ፡ አንዱን እንዳትንቁ፡ ተጠንቀቁ! መላእክቶቻቸው፡ በሰማያት፡ ዘወትር፡ በሰማያት ያለውን የአባቴን ፊት ያያሉ እላችኋለሁና።"* ካለው ጋር አያይዞ፡

ሦስተኛ፡ በመካከላቸው ስለበደል ይቅርታ የሠራላቸውን ሥርዓት አክብሮ የማይፈጽም ቢኖር፡ እርሱን በሚመለከት፡ *"እውነት እላችኋለሁ! በምድር የምታሥሩት ኹሉ፡ በሰማይ የታሠረ ይኾናል፤ በምድርም የምትፈቱት ኹሉ፡ በሰማይ የተፈታ ይኾናል።"* በማለት የተናገረው ቃል ነው። ከትንሣኤውም በኋላ፡ ለደቀ መዛሙርቱ፡ *"ኃጢኣታቸውን ይቅር ያላችኋቸው ኹሉ፡ ይቀርላቸዋል፤ የያዛችሁባቸውም ተይዞባቸዋል።"* ሲል፡ በመንፈስ ቅዱስ ያሳደረባቸው ጸጋና በረከት፡ ይህን ቃሉን አጠናክሮታል። (ማቴ. ፲፮÷ ፲፫-፳፤ ፲፰÷ ፩-፲፰። ዮሐ. ፳÷ ፳፩-፳፫።)

እንዲህ ከኾነ፡ በዚህ መልክ የሚፈጸመውን ኃጢኣት፡ ለማሠርና ለመፍታት፡ ሥልጣኑ የተሰጠው፡ ለካህናት ብቻ ሳይኾን፡ ለእውነተኞቹ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነት ምእመናንም መኾኑን÷ ደግሞም፡ በሃይማኖትና በምግባር ላይ ዓምፀው፡ በአመንዝራነት በካዱ ሰዎች ላይ፡ በምድርም÷ በሰማይም ለሚጸናው መንፈሳዊ እሥራት እና/ወይም መፈታት፡ መነሻ የሚኾነው፡ የ"ኃጢኣት"÷ ወይም፡ የ"በደል"÷ ወይም፡ የ"ጥፋት"፡ ምክንያት ኹሉ፡ የተሠወረ ሳይኾን፡ በግልጽ የታወቀ መኾን እንዳለበት፡ እነዚህ፡ አኹን የሰማናቸው ጥቅሶች፡ በሙሉ ያመለክታሉ፤ ከዚህ የተነሣ፡ ያ፡ *"ራስህን ለካህን አሳይ!"* የሚለው ኦሪታዊ ትእዛዝ፡ "'*ኃጢኣትህን ለካህን ንገር!*' ማለት ነው፤" ተብሎ የተሰጠው የተሳሳተ ትርጓሜ፡ እነዚህ ጥቅሶች ከያዙት መልእክት ጋር ምንም ዓይነት አግባብነት እንደሌለው፡ በቀላሉ መገንዘብ ይቻላል።

በሌላው ገጽታው፡ ይህ፡ ለቅዱስ ጴጥሮስ የተሰጠው፡ "የራስ ሰውነት፡ ቤተ ክርስቲያን የመኾን" መንፈሳዊ ጸጋና በረከት፡ *"ሳያዩ የሚያምኑብኝ፡ ብፁዓን ናቸው!'* ለሚለው፡ ለተጨማሪው የመለኮት ብፅዕና ለመብቃት፡ ቀዳሚ በኾነው፡ በዚያ፡ "አቤሜሌክ" በተባለው፡ በኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ሕይወትና የሃይማኖት ምግባር ላይ ተፈጽሞ ታይቷል። ከዚያ ተመሳሳይ ትንግርት ጀምሮ፡ በመልከ ጼዴቅ ልጅነታቸው ምክንያት፡ በኢትዮጵያ፡ ለቤተ ሕዝቡ÷ ለቤተ ክህነቱና ለቤተ ምልክናው አባልነት ብቁ ለኾኑት፡ ለቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያውያን ኹሉ፡ ይኸው ጸጋና በረከት፡ ጸንቶላቸው የኖረ መኾኑ፡ እስከዛሬ በደረሰው እውነታ፡ እነሆ፡ ተረጋግጦና ገሃድ ኾኖ ይገኛል።

ቀዳሜ ሰማዕት ቅዱስ እስጢፋኖስ፡ ተወግሮ ለመገደል ያደረሰው፡ *“ነቢዩ፡- 'ሰማይ፡ ዙፋኔ ነው፤ ምድርም፡ የእግሬ መረገጫ ናት፤ ለእኔ፡ ምን ዓይነት ቤትን ትሠራላችሁ?' ይላል ጌታ፤”* ያለው ቃሉ፡ እዚህ ላይ ይጠቀሳል፡፡ በመቀጠልም፡ *“'ወይስ፡ የማርፍበት ሥፍራ ምንድር ነው? ይህንስ ኹሉ፡ እጄ የሠራችው አይደለምን?' እንዳለ፡* ልዑል እግዚአብሔር፡ *የሰው እጅ በሠራችው አይኖርም፡፡”* ብሎ መስክሮ ባረፈባት ዕለት፡ ያስሰማው ቆራጥ ንግግር፡ ኢትዮጵያዊዉን ሰውነት፡ ለቤተ ክርስቲያንነት ያበቃውን፡ ያን፡ የኢየሱስ ክርስቶስን ሕያው ቃል፡ የበለጠ ገሃድና እውን አድርጎታል፡፡ (ዮሐ. "÷ "9፡፡ የሐዋ. 7÷ $8-%፤ 8÷ "6-#8፡፡)

ይህ ኹሉ እውነታ፡ የመለኮት ብቸኛ ሀብቱ ኾኖ የኖረውን፡ ማለትም፡ አንድ ሰብኣዊ ፍጡር፡ በኢየሱስ ክርስቶስ በተገኘው፡ የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ፡ ሌላውን ሰብኣዊ ፍጡር፡ በኃጢኣት የማሠርንና የመፍታትን ክህነታዊ ሥልጣን፡ እግዚአብሔር፡ ለአንድ ተራ ምስኪን ሰው መስጠቱ፡ ፈጣሪ፡ በመልኩ የፈጠረውን ፍጡሩን፡ የቱን ያህል እንደወደደውና እንዳከበረው ያመለክታል፤ ይህም፡ ታላቅ ቸርነት፡ ካህኑ፡ በየጊዜያቱና በየምክንያቱ÷ በየአጋጣሚውም በሚያሰማው፡ የንስሓ ኑዛዜ መጨረሻ ላይ፡ ምእመኑ፡ “ይፍቱኝ!” ሲል፡ “እኔ፡ ፈትቼሃለሁ!” ሳይል፡ “እግዚአብሔር ይፍታሕ!” ማለትም፡ “ንስሓህ እውነተኛ ከኾነ፡ እግዚአብሔር፡ ከኃጢኣትህ ኹሉ ፈትቶሃል!” ብሎ በሚያሰማው የምሥራች ቃል፡ ተረጋግጦ ይታወቃል፡፡

ከንስሓ ስለሚያርቁ ማስፈራሪያ መልእክቶች፡፡

የኃጢኣትን ሥርየት አስገኝቶ፡ ለቅዱሱ ቍርባን ስለሚያበቃው ንስሓ የተነገረና የተጻፈ፡ ይህን የመሰለው የምሥራች ቃል እያለ፡ በብቸኝነት የሚኖሩ÷ በጋብቻ ተወስነው ያሉ÷ ወይም፡ ወደፊት ተጋብተው ለመኖር የሚሹ፡ ለዓቅመ አዳምና ለዓቅመ ሔዋን የደረሱ፡ ኢትዮጵያውያን ወንዶችና ኢትዮጵያውያት ሴቶች፡ በንስሓ እየተመለሱ፡ በየግላቸውም ኾነ በአንድነት፡ ሥጋውን ደሙን እየተቀበሉ እንዳይኖሩ የሚያደርጉ፡ ማስፈራሪያ መልእክቶች፡ ከካህናት ሳይቀር፡ በምእመናን መካከል፡ በሥውር ሲሠራጩና በይፋ ሲነገሩ ይሰማል፤ ለምን?

የዚህማ ምክንያት፡ በገሃድ ይታወቃል፤ ይኸውም፡ እኒሁ ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፡ ወደር ለማይገኝለት፡ ለዘለዓለማዊው በረከት በቅተውና ይህን የመሰለውን መለኮታዊ ጸጋ ተቀብለው፡ በዚህ ዓለም እያሉ፡ መልካሚን የገነት ሕይወት እንዳይኖሩዋት ሊያደርግ፡ *“ዓለሙን ኹሉ የሚያስተው÷ 'ዲያብሎስና ሰይጣን' የሚባለው ታላቁ ዘንዶ÷ እርሱም የቀደመው እባብ”፡* ይህን የመሰለውን ጠንቀኛ ወሬ፡ በርኵስ መንፈስነቱና በአገልጋዮች ሠራዊቱ አማካይነት፡ በሥውር መንዛት፡ ተግባሩ በመኾኑ፡ ነው፡፡ ስለዚህ፡ እኒሁ ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት፡ በዚህ መርዘኛ ወሬ እንዳይታለሉና በከይሲዉ የጥፋት ወጥመድ ውስጥ ወድቀው እንዳይያዙ ሊጠነቀቁ÷ ከእግዚአብሔር፡ በቃል ኪዳን ባገኟቸው፡ የኢትዮጵያዊነት ሃይማኖታቸው÷ ምግባራቸውና ሥርዓታቸው ጸንተው፡ በነጻነት ህልውናቸው ሊቀጥሉ ይገባቸዋል፡፡

የመጀመሪያዎቹን አዳምና ሔዋን፡ *“ሌላውን ኹሉ፡ ብሉ! ነገር ግን፡ እንዳትሞቱ፡ በገነት መካከል ከሚገኘው ዛፍ ብቻ አትብሉ!”* ያላቸውን፡ የአምላካቸውን፡ የእግዚአብሔርን ቃል በማሳሳት፡ “የለም! አትሞቱምና፡ ብሉ!” ብሎ፡ የፈጣሪያቸውን ፈቃድ፡ በድፍረት አስፈርሶ፡ ከገነት ተድላ ደስታ ያስወጣቸውና ለሞት ፍርድ ያበቃቸው፡ ይህ፡ የእግዚአብሔር ተቃዋሚ÷ የሰው ልጆች ባላጋራና የክፋት አበጋዝ የኾነው ዲያብሎስ መኾኑን፡ ማነኛችንም የምንዘነጋው አይደለም፡፡

ዛሬም፡ ያንኑ የማሳሳት ተግባሩን፡ በተፃራሪ መልኩ፡ እንዴት አድርጎ መቀጠሉን በቀላሉ እንመለከታለን፡፡ ይኸውም፡ “ለዘለዓለም ሕያዋን ኾናችሁ ትኖሩ ዘንድ፡ የሕይወት ዛፍ ፍሬ የኾነውን፡ ሥጋዬን ብሉ! ደሜንም ጠጡ!” ያለውን፡ የኢየሱስ ክርስቶስን ቃል፥ በዚህም መለኮታዊ ቃል መሠረት፡ “የእግዚአብሔር መንግሥት፡ እነሆ፡ በመካከላችሁ ናትና፡ በቅዱሱ ኪዳን የተዋሕዶ ሃይማኖታችሁ እንደጸናችሁ፡ ንስሓ እየገባችሁና ሥጋ ወደሙን እየተቀበላችሁ፡ ወደእርሷ ግቡ!” ማለትም፡ “ቁረቡ! ወደእግዚአብሔርም ቅረቡ!” በሚል መልእክት፡ የምሥራች አዋጅ የሚነግሩትንና የቅዱሱን ኪዳን አገልጋዮች የኾኑትን ኢትዮጵያውያን፡ ተልእኳቸውን ሊያደናቅፍ፡ እነሆ ሲታገል ይታያል፡፡ (ዘፍ. ፬፥ ፲፮-፲፯፤ ፫፥ ፩-፰፡፡ ሉቃ. 07፥ @-@1፡፡ዮሐ. 6፥ %3-%9፡፡ ራእ. ፳፥ ፩-፱፡፡)

ይልቁንም፡ ሥጋ ወደሙ መቀበል፡ ለእሥረኛነት፡ ወይም፡ ለጭንቀት ኑሮ የሚዳርግ እንደኾነ በማስመሰል፡ “አትቍረቡ!” ማለትም፡ “ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን ለመቀበል፡ አትቅረቡ! ኋላ፡ ስታረጁ ያደርሳችኋል፤ አሁን፡ በዚህ ዕድሜያችሁ የቈረባችሁ እንደኾነ፡ በሥጋችሁ ትቀሠፋላችሁ! በነፍሳችሁም፡ ገሃነመ እሳት ትወርዳላችሁ!” እያለ፡ እነሆ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በደሙ የዋጃቸውን፡ የቃል ኪዳን ሕዝቡን፡ የራሱ ጭፍሮችና የገሃነም ልጆች ለማድረግ፡ በብርቱ እየጣረ መኾኑን እንመለከታለን፡፡

እንግዴህ፡ ፈጣሪያችን፡ ሰው እስከመኾን ተዋርዶና ከማሕፀን ጀምሮ፡ ከቅድስት እናቱ ጋር፡ እስከሞቱ ድረስ፡ በማንም ሰው ላይ ያልደረሱ፡ ታላላቅ ፈተናዎችን፡ በትዕግሥት ተቀብሎ የተሠዋው፡ ለማንና ለምን እንደኾነ እናስብ! ይህን ኹሉ ውርደትና ፈተና የተቀበለው፥ መከራውንና ሥቃዩንም የታገሠው፥ በዚህ መሥዋዕትነቱም፡ ጠላቶቻችንን፡ ዲያብሎስን፥ ኃጢኣትንና ሞትን ድል ያደረገው፡ ለእኛ ሲል መኾኑን ፈጽመን እንወቅ! እኛም፡ በትንሣኤው፡ ሕያው ያደረገውንና መለኮት የተዋሐደውን ሥጋውን በልተንለትና ደሙን ጠጥተንለት፡ በሥጋችንም ኾነ በነፍሳችን፡ ፍጹም ዕረፍትን እንድናገኝለት መኾኑን አስተውሉት!

ዲያብሎስና አገልጋዮቹ፡ እንደሚያናፍሱትና እንደሚነዙት ሳይኾን፡ በቅዱሱ ኪዳን የተዋሕዶ ሃይማኖታችን ተመሥርተንና በምግባር ጸንተን፥ ከየኃጢኣታችንም፡ በንስሓ ነጽተንና ታድሰን የምንቀበለው፡ የክርስቶስ ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም፡ ለሥጋ አካላችንም ኾነ፡ ለነፍሳችን፡ የኃጢኣት ማስተሥረያ፥ መድኃኒትና ሕይወት ይኾነናል፡፡ በዚህ ጊዜ፡ የየግልና የጋራ ኑሮአችን፡ ከሰይጣን ግዛት፥ ከኃጢኣት ቀንበርና ከሞት ፍዳ ነጻ ይኾናል፤ ሥጋትና ጭንቀት፥ ፍርሃትና ጥርጣሬ፥ ኀዘንና ትካዜ ተወግደው፡ እውነትና ሰላም፥ ፍቅርና ጤንነት፥ ብልጽግናና ደስታ ይሰፍኑበታል፡፡

ምናልባት፡ ከእናንተ፡ ከኢትዮጵያውያኑ፡ ከወንዶቹም፥ ከሴቶቹም መካከል፡ የምትኖሩበት የሕይወት ምርጫችሁ፡ የኢየሱስ ክርስቶስን ደግ ጥሪ የተከተለ ሳይኾን፡ ከዚህ የተለየውን፡ ሌላውንና የባዕዳኑን ከኾነ፡ በየግላችሁ፡ ወደእውነተኛው ኢትዮጵያዊነታችሁ፡ በንስሓ እንድትመለሱ እናሳስባችኋለን፡፡ የምናሳስባችሁም፡ ይህን ሃይማኖታዊ ግዳጃችሁን፡ ምንም ዓይነት ሰበቦችን ሳትፈጥሩና ጊዜ ሳትሰጡ፡ በቶሎ ልትፈጽሙት የሚገባችሁ መኾኑን ነው፤ ደግሞም፡ ንስሓንና ሥልጣነ ክህነትን በሚመለከት፡ እያንዳንዳችሁ፡ በነፍስ ወከፍ፡ በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ለመጠቀም እንደሚቻላችሁ፡ ከዚህ በላይ በተሰጠው ሓተታ፡ በሚበቃ ተብራርቶላችኋል፤ ስለዚህ፡ “ለመምህረ ንስሓነት የሚበቃ፡ ምን ካህን አለና ነው፡ ንስሓ የምንገባው?!” የሚለው ምክንያት እንግዴህ ወዲህ የማይቀርብ መኾኑን አውቃችኋል፡፡

ከአኹን በኋላ፡ የምንጠብቀው፡ ሌላ ማስጠንቀቂያ፥ ሌላ የመዳን ዕድልም ስለሌለን፡ ለየራሳችንና ለወገኖቻችን፥ ለአገራችንና ለመላውም ዓለም፡ እውነተኛ የኾነው የእግዚአብሔር ፍቅርና ሰላም ይመጣልን ዘንድ፡ እያንዳንዳችን፡ ከዚህ የሚከተሉትን የየግል ግዳጆቻችንን የምንወጣባቸውን፡ የውሳኔ ቃላችንን በመስጠት፡ መልእክታችንን እናጠቃል፦

- አባል የኾንበት፡ ይህ፡ የዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድ፡ በክህደቱ፥ በዓመፁና በአምልኮ አመንዝራነቱ እምቢተኝነት መጽናቱን ይተው!

- ከዚህ ግትረነቱ የተነሣ፡ በኖኅ ዘመን እንደነበረው ትውልድ፡ ጠፍቶ የሚቀርበትን መራራ ጽዋ ለመቀበል፡ ራሱን በሰለባነት አያዘጋጅ!

- አኹን፡ ተዘፍቆበት ካለው፡ ከዚህ ኹሉ የመከራ ማጥ ወጥቶ፡ አገሩን ኢትዮጵያንና ወገኖቹን ኢትዮጵያውያንን፥ ራሱንና የሰውን ዘር ኹሉ ጭምር ለመልካሙ የእግዚአብሔር ዘመን ያብቃ!

አለዚያ፡ ንስሓ ገብቶ፡ ለሥጋ ወደሙ ሳይበቃ፡ በኃጢኣቱ እንዳለ ከቀጠለ፡ የኖኅ ዘመንን የጥፋት ውኃ የመሰለ የቊጣ ቀን፥ ይልቁንም፡ መቼ እንደምትገለጽ የማትታወቀው፡ "የእግዚአብሔር ቀን" እና የዳግም ምጽዓቱ ዕለት፡ በድንገት ደርሰውበት፡ እንዳይደመሰስ፡ እያንዳንዳችን፡ በግል፥ ኹላችንም፡ በጋራ፡ በብርቱ ልናስብበት ይገባናል።

ይህን አሳባችንን፡ ከጣፋጩ ፍሬያማ ግብ ለማድረስ፡ ወደመስከረም ፩ ቀን፥ ፪ሺ ዓመተ ምሕረት ከመሻገራችን በፊት ባሉት፡ በመጪዎቹ የፍልሰታና የጳጕሜ ሰሞኖች በምናሳልፋቸው ጾሞቻችንና ጸሎታችን፡ እየራሳችንን፡ በንስሓ፡ ወደእግዚአብሔር መልሰንና በመንፈስ ቅዱስ ታድሰን፡ "ቁረቡ!" የሚለውን፡ የቃል ኪዳን አምላካችንን፡ የመጨረሻ ጥሪ ተቀብለን የምንፈጽም እንኹን!